ПІСНЯ 882

Перший: Справжній тобі гербарій –
Гроші на деревах! –
Ідеш і зриваєш, і сієш по снігу..
Та не такий там уже й мед,
Скажіть мені:
А коли на кожному дереві
сидить по кілька ворон в інеї –
Хіба ж це гербарій?
А словник безсилий..

Другий: Шапки нема,
Кожуха нема – хіба це зима?

Третій: А я написав там оду латинською мовою, Починається так:
"Донесення" –
дві крапки –
"Нарешті" – знак оклику –
"Ріка прийняла кригу" – знак оклику, А може, й кома –
"Дала поцілувати рученьку свою".

Другий: Що не кажіть, а в наш час
Просто неможливо без латини –
А хто з нас знає,
Як, наприклад, по-їхньому "плакуча верба"?

Перший: Ох, дай Боже пережити цю зиму.